

บันทึกการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๑

วันพฤหัสบดี ที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

เนื่องจากประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปราชการต่างประเทศ
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงทำหน้าที่แทน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติกล่าวเปิดประชุม
และเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ ซึ่งคณะกรรมการ
ตรวจรายงานการประชุมตรวจเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมทั้ง ๓ ครั้งนี้

ครั้นแล้ว ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอให้
ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพ
มหานคร พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ต่อ
จากการประชุมครั้งก่อนต่อไป โดยเริ่มพิจารณามาตรา ๒๕ ตรี ต้องมอบ
ร่างแล้วจึงลงมติในวาระที่ ๓ ให้ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

เนื่องจากได้มีสมาชิกเสนอญัตติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ โดยให้ยก
ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการการศึกษา
พิจารณาเสร็จแล้ว ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา

พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขึ้นพิจารณา ก่อน ที่ละฉบับตามลำดับ และ ที่ประชุมอนุมัติ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเสนอให้ที่ประชุม พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ การศึกษาพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่ ๒ เรียง ตามลำดับมาตราจนจบร่าง แล้วจึงลงมติในวาระที่ ๓ ให้ประกาศใช้บังคับ เป็นกฎหมายได้

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอให้ที่ประชุม พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่...) พ.ศ. (คณะ รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายเกรียง กীরติกร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้แถลง เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ มีใจความว่า เนื่อง จากการศึกษาด้านอาชีพ ได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้นทั้งใน กรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด สมควรจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยี อาชีวศึกษา เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญา และรับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความสามารถถึงระดับอันควรให้มีโอกาสศึกษาต่อ

ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา และเพื่อทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ และโดยที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาให้มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เพื่อแบ่งส่วนราชการกระทรวงศึกษาธิการให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ^{นี้}

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ^{นี้} เนื่องจากคณะรัฐมนตรีเสนอญัตติขอให้ที่ประชุมพิจารณาโดยกรรมวิธีการเต็มสภา และที่ประชุมอนุมัติ แต่มีปัญหาต้องปรับปรุงแก้ไขล้อยคำให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติที่ผ่านสภาไปแล้ว จึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ^{นี้} ไปยังคณะกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๗ คน พิจารณาและส่งกลับคืนมายังสภาในวันศุกร์ ที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๑๘ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายชัย มุกตพันธ์
๒. นายหงส์ศักดิ์ วรสุนทรโสด
๓. นาวาเอก สมภพ ภิรมย์
๔. นายประเสริฐ ฦ นกร
๕. พลตำรวจตรี ประกอบ วีระพันธ์
๖. นายเพทาย อมาตยกุล
๗. นายสวาสดิ์ ไชยคุนา

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีเสนอญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระ และที่ประชุมอนุมัติผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเสนอให้

ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ ท.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็น
ผู้เสนอ)

นายสมภพ โทตระกิตย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้
แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้^๕ มีใจความว่า โดยที่
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้ผู้นำฝ่ายค้านในสภา
ผู้แทนราษฎร ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย แต่โดยที่ยังไม่มีกฎหมายกำหนดเงินประจำ
ตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นสมควรกำหนดเงินประจำ
ตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมให้แก่
ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และในขณะเดียวกันควรปรับปรุงเงิน
ประจำตำแหน่งและเงินค่ารับรองของประธานและรองประธานวุฒิสภา
ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร เสียด้วยในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราช-
บัญญัติ^๕นี้

เมื่ออภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีเสนอผู้ตักเตือนให้ที่ประชุมพิจารณา
โดยกรรมการเต็มสภา และที่ประชุมอนุมัติแต่มีปัญหาที่จะต้อง
ปรับปรุงเกี่ยวกับเงินประจำตำแหน่ง จึงได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
มีจำนวน ๑ คน พิจารณา แล้วเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ดังมีรายชื่อ
ต่อไปนี้

๑. นายบุญมา วงศ์สวรรค์
๒. นายพนัส สิมะเสถียร
๓. นายเฉลิมชัย วสีนนท์
๔. นายกระจำจ ธรรมโชติ
๕. นายประเทือง กীরดีบุตร
๖. นายบุญย์ เจริญไชย
๗. นายสิงห์โต จำงตระกูล

เนื่องจากได้มีสมาชิกเสนอญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระ และที่ประชุมอนุมัติ ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. (นายอมร จันทรสมบูรณ์ และนายเอนก สีหิประศาสน์ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ซึ่งที่ประชุมได้มีมติให้พิจารณารวมกัน เพราะเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน

นายอมร จันทรสมบูรณ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มีใจความว่า เนื่องจากรูปแบบการปกครองท้องถิ่นในระดับหมู่บ้านตำบล ยังไม่เหมาะสม เพราะได้บัญญัติมาใช้เป็นเวลานานมาแล้ว นับตั้งแต่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๓ ให้บังคับมาจนถึงบัดนี้เป็นเวลาถึง ๖๐ ปี การปกครองหมู่บ้านตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติ

ลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ นั้น แม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาหลายครั้ง จนกระทั่งถึงครั้งสุดท้ายในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๖ นี้ก็ตาม แต่โครงสร้างของการจัดระบบองค์การและอำนาจหน้าที่ก็ยังคงเป็นไปในรูปแบบเดิม ส่วนการปกครองตำบลนั้น ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง และปัจจุบันนี้ก็ยังมีอยู่หลายรูปแบบ เช่น รูปแบบตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ (พ.ศ. ๒๔๕๗) ซึ่งว่าด้วยกำนันและกรรมการตำบล และรูปแบบตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล ว่าด้วยเทศบาลตำบล และรูปแบบตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ว่าด้วยสภาตำบล เป็นต้น เท่าที่ปรากฏรูปแบบของหมู่บ้านมีลักษณะเล็กเกินไป (ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ กำหนดไว้ว่ามีราษฎรรวมกันประมาณ ๒๐๐ คน) จะไม่สามารถจัดการปกครองในรูปที่กระจายอำนาจให้แก่ราษฎรในท้องถิ่นให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นได้ ส่วนรูปแบบของตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ที่มีลักษณะครอบคลุมเขตท้องที่กว้างเกินไป (ตามกฎหมายกำหนดไว้ว่าประมาณ ๒๐ หมู่บ้าน ให้จัดเป็นตำบลหนึ่ง) และนอกจากนั้น การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ก็เป็นการจัดรูปแบบโดยมีความมุ่งหมายเกี่ยวกับการพัฒนาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน ขณะนี้ประเทศไทยกำลังพัฒนาระบบประชาธิปไตย ซึ่งจะต้องมีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระจาย

อำนาจในรูปแบบระดับหมู่บ้าน—ตำบล ซึ่งเป็นระดับพื้นฐานของประชาชนชาวไทยกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ และนอกจากนี้สถานการณ์ในปัจจุบันราษฎรที่อยู่ในชนบทกำลังประสบกับการคุกคามโดยผู้ก่อการร้ายด้วยเหตุดังกล่าว จึงจำเป็นต้องสร้างรูปแบบของการปกครองระบบหมู่บ้าน—ตำบล ในลักษณะที่เป็นชุมชนที่โตกว่าหมู่บ้านและเล็กกว่าตำบล ขึ้นอีกรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้ราษฎรอยู่ในชุมชนที่มีขนาดใหญ่พอจะกระจายอำนาจในการปกครองตนเองและในขณะเดียวกันราษฎรก็มีจำนวนมากพอที่จะคุ้มครองตนเองจากการคุกคามของผู้ก่อการร้ายได้

เมื่ออภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการ โดยให้ถ้อยร่างของนายอมร จันทรสมบูรณ์ และนายเอนก สิทธิประศาสน์ เป็นผู้เสนอ เนื่องจากได้มีสมาชิกเสนอขุติขอให้ที่ประชุมพิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา และที่ประชุมอนุมัติ แต่เนื่องจากมีปัญหาที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำบางประการ จึงได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๗ คน พิจารณา แล้วเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายเอนก สิทธิประศาสน์
๒. พลโท สายหยุด เกิดผล
๓. พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์
๔. นายวิเชียร จະวะสิต
๕. นายอมร จันทรสมบูรณ์
๖. นายอรรถ วิสูตรโยธาภิบาล
๗. นายชลอ ธรรมศิริ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ พ.ศ. โดยกรรมการเต็มสภา และคณะกรรมการซึ่งสภาตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาปรับปรุงเกี่ยวกับเงินประจำตำแหน่ง ได้พิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตรา จนจบมาตรา ๓ เนื่องจากถึงเวลาอันสมควรแล้ว ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงสั่งให้เลื่อนการประชุมไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๕ นาฬิกา

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

เลขาธิการรัฐสภา